



A APĂRUT
RETAIL
COMERT tradițional vs. online
SUPPLEMENT GRATUIT AL ZIARULUI BURSA

■ Pavilioane false pentru petrolul rusec: schema care subminează comerțul global
PAGINA 3
■ Meta Estate Trust își majorează capitalul social
PAGINA 4

■ DIANA DAVID, MANAGING DIRECTOR SAP ROMÂNIA: "AI permite o analiză mai sofisticată a datelor, perspective predictive și experiențe personalizate"
PAGINA 10

■ O companie din indicele Nasdaq deține 3% din tot Bitcoinul aflat în circulație

PAGINA 11

GRAM AUR = 470,9651 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,4394 RON

EURO = 5,0703 RON

DOLAR = 4,3542 RON

Întârzierea construirii centralelor pe gaze amenință tranziția energetică a Germaniei

Germania are un nou ministru al economiei, Katherina Reiche, care a promis că va accelera construcția centralelor electrice pe gaze naturale. Acestea ar trebui să înlocuiască centralele pe cărbune, mult mai poluante, după cum scrie Die Welt.



CALIN REICHE

Indiferent de planurile și ambițiile verzi ale autorităților, Germania are nevoie de astfel de centrale pentru a asigura producția de electricitate în perioadele în care nu bate vântul și cerul este acoperit de nori. Acestea pot dura mai multe săptămâni și apar mai ales în lunile de iarnă.

Publicația germană subliniază că se cunoaște de mai mult timp necesitatea construirii unor capacități de cel puțin 21 GW în noi centrale pe gaze până în 2030, însă procesul de aprobare a fost întârziat nepermis de mult.

Puterea totală de 21 GW ar trebui să fie asigurată prin construirea a 26 de centrale cu o putere de 800 GW în următorii cinci ani, la un cost unitar de circa 1 miliard de euro.

"Aceasta este singura modalitate de a garanta că planurile de tranziție energetică consacrate prin lege pot fi puse în aplicare fără a pune în pericol securitatea aprovizionării sau a compromite calendarul de atingere a neutralității climatice", scrie Die Welt.

Atunci de ce sunt tolerate întârzierile? Motivul principal îl reprezintă "consolidarea planificatorilor tranziției cu faptul că încă există numeroase centrale pe cărbune în funcție, care pot funcționa pentru mai mulți ani decât cei planificați".

(continuare în pagina 11)

Piesa se joacă, dar autorul lipsește

BURSA

Cristian Pirvulescu

USR nu mai este un eșavim partid, ci o rețea de lideri izolați care conduc grupuri locale de inițiativă care ajung rareori să dețină puterea locală. PNL nu mai este o forță centralizată, ci o federație de grupuri locale autonome fără o direcție strategică stabilă.



Congresele recente ale USR (iunie 2025) și PNL (iulie 2025) nu au dus la clarificări ideologice sau consolidări instituționale, ci au formalizat o stare de fapt: fragilitatea internă a ambelor partide și convergența lor spre un proiect comun încă nedecarat. Furta devine, în acest context, mai degrabă o soluție tehnică la o dublă criză decât un proiect politic cu miză cât de cât democratică.

USR n-a reușit să iasă niciodată din criza fondatoare. Retragerea lui Nicușor Dan, lider fondator fără forță de coagulare a curentelor contrarii, în 2018 marca impasul politico-ideologic al partidului. Dar la mijlocul anului 2024, succesiunea de eșecuri a amplificat instabilitatea internă a partidului. Insuccesul de la

alegerile europene din iunie a accelerat schimbarea de etapă a conducerii. Când în Druli, deja prezentat drept candidat natural al partidului la prezidențiale, a fost forțat să demisioneze împreună cu întreaga sa echipă, Venința Elena Lasconi în fruntea partidului nu a condus însă la destrămarea grupului de conducere anterior, care a tratat etapa ca pe una provizorie.

Apoi complicațiile s-au adâncit în contextul alegerilor prezidențiale din toamna anului 2024. Deși Elena Lasconi a obținut un rezultat notabil în primul tur al alegerilor prezidențiale din noiembrie, partidul nu a reușit să transforme acel vot într-un scor semnificativ la alegerile parlamentare din 1 decembrie.

(continuare în pagina 3)

Salut tricolorul Franței!

BURSA

Cătălin Avramescu

Până acum, extremiștii din România erau anti-americani. Acum oferă spectrul de a deveni anti-francezi: ei au ajuns să își pună pașii în fața lui Macron și să îl insulte pe Marele Demid. Deși nu este o cea falo în acest caz, noua administrație de la Washington este pro-franceză, în vreme ce Marșalul lui Călin Georgescu s-a amestecat.



De curând, la 14 iulie, mi-am schimbat poza de profil pe Facebook cu una a tricolorului francez. Reacția celor care mi-au vizualizat profilul a fost, prevedibil, bună. Ce mai mulți au folosit ocazia să urzească Francei cele bune de ziua sa națională. Dar tot prevedibil, au existat și câțiva măgari. Unul era supărat că sunt "bășist", altul făcuse o criză de nervi când m-a văzut alături de Papahagi la B1. Rețeta obișnuită: te bagi în treaba altuia și vorbești neîntrebat. Nu știu despre dumneavoastră, însă eu îi blochez imediat pe acești indivizi.

Dar înainte să îi blochez pe al treilea, mi-a atras atenția comentariul: "Avramecule, voi aștia sunteți niște trădători, salutați tricolorul Franței!". Adică vezi Doamne, trebuia să îmi transform profilul, așa cum făcuse criticul meu, într-un soi de pom de Crăciun decorat cu tricolorul românesc. Să demonstrăm ce?

Problema pe care vreau să o semnalizez acum este alta. Orice om care ține la România trebuie să salute tricolorul Franței. Pur și simplu pentru că fără Franța nu ar fi existat statul român modern.

Energetică asta se știe din școala. Însă din sondajele de opinie, unde partidul admittătorilor unui criminal de război este pe primul loc, deduc că în școala nu se mai face istoria națională. Așa că, spre aduce aminte, iată câteva elemente.

La sfârșitul secolului al XVIII-lea, Imperiul Otoman avea intenția de a profita de declinul Otomanilor. Teiul său strategic era de a cuceri Constantinopolul. Această era așa-numitul "Plan grecesc", în care țările române urmau să fie absorbite de un stat-mamă otoman care urma să fie controlat de țara. Norocul nostru a fost ascensiunea lui Napoleon și atacul său asupra Moscovei.

(continuare în pagina 3)

Ce a învățat România din vortexul valutar din 5 mai 2025?



Ilustrație de MAKE

Pe 5 mai 2025, după ce cetățenii români au aflat rezultatele primului tur de scrutin pentru prezidențiale, care arătau o diferență de 20 de puncte procentuale între scorul lui George Simion și cel al lui Nicușor Dan, o emoție puternică s-a revărsat asupra piețelor financiare.



THEODOR STOLOJAN

Pentru prima oară, pe piața valutară cursul leului față de euro a sărit peste 5 lei. Pe piețele de capital s-a produs acel fenomen care însoțește astfel de evenimente, și anume o "inversare a fluxurilor de capital" cu frumos le place să-l denumească analiștii economici, adică în loc de intrări nete de capital în România, ieșiri. Banca Națională a României (BNR) a fost nevoită să intervină masiv pe piața valutară pentru a calma spiritele (după unele surse, cu circa 8 miliarde de euro); chiar dacă piața valutară a fost calmată, percepțiile în rândul companiilor

și populației cu privire la viitorul cursului monedei naționale rămân, în continuare, că ar trebui să ne așteptăm la o depreciere a acestuia.

Recent doi reprezentanți ai BNR au ieșit în mas-media cu două puncte de vedere cu privire la cursul de schimb. Dl. Leonardo Badea, prim-viceguvernatorul BNR, a făcut o analiză conceptuală asupra evoluției cursului de schimb în Europa Centrală și de Est după izbucnirea pandemiei. Dl. Eugen Rădulescu, consilier al guvernatorului, s-a referit la ancora cursului de schimb - multiplă perspectivă pentru o analiză adecvată. Ambele puncte de vedere prezintă interes pentru oarecare dorință să înțelegem bine politica și evoluția cursului de schimb în România, cum ar fi, de exemplu, explicația relativității stabilității a cursului de schimb al monedei naționale, când două elemente ale ceea ce generic denumim "fundamentele economice" sunt total nefavorabile țării noastre și ar fi trebuit să determine o volatilitate și o depreciere mult mai mare a cursului de schimb, respectiv rata inflației din România, constant mai mare decât rata inflației din zona euro și deficitul cronic și substanțial al contului curent al balanței de plăți.

În legătură cu fenomenele surprinzătoare de pe piețele de capital și de pe piața valutară care au apărut începând cu 5 mai 2025, o concluzie esențială se impune: în astfel de momente, lichiditatea internațională este esențială pentru calmarea piețelor. Cu alte cuvinte, mărimea rezervelor valutare și accesul rapid la o linie de finanțare în valută, printr-un aranjament cu Banca Europeană Centrală. În lipsa unor astfel de lichidități internaționale, fenomenele începute în 5 mai 2025 s-ar fi putut transforma rapid într-o criză financiară și, ulterior, economică, deși România ar fi rămas foarte solventă, dar cu o cerință de finanțare a finanțării pe piețele internaționale de capital sau cu acces la o finanțare cu costuri oneroase.

Din ce cauză se poate ajunge în o astfel de situație și de ce alternativa la existența unei lichidități internaționale adecvate înseamnă recursul la programele de ajustare, susținute de organismele financiare internaționale? Din trei cauze principale. În primul rând, moneda națională a României este convertibilă, dar nu este o monedă clădită de alte țări, nefiind o valută donată, în care o țară sau alta să-și stocheze rezervele internaționale. Deci BNR nu poate printa lei pentru a achita datorii în valută. În al doilea rând, fluxurile de capital sunt cele care pot decompensa imediat criza valutară și lipsa de finanțare a importurilor de bunuri și servicii. Ceea ce contează într-o astfel de situație este mărimea rezervelor internaționale raportată la potențialul de vânzare a activelor financiare deținute de către rezidenți și rezidenți și nu mărimea acestor rezerve raportată la numărul lucrurilor de importuri.

(continuare în pagina 11)